

Аничка

Ахъ, моля ви се, елате пакъ!

Г-жа Жени

Ще дода. До виждане! (Излиза).

(Известно време Аничка стои замислена, просъл-
зява се и бърше очитъ си съ кърпичката си. Извед-
нажъ тя се изправя, като че нѣщо си е спомнила,
лицето ѝ свѣтва и бързо излиза. Любенъ дохожда,
вижда, че Аничка е излѣзла, отива да види дали е за-
ключила стаята си, после поглежда презъ прозореца.
Той вече се връща къмъ работилницата, когато чува,
че се чука и отива да отвори.

Влиза Борисъ. Облѣченъ е много изискано: черно
сако, райе панталони, лачени обувки. Носи голѣмъ
букетъ. Шапката си държи въ ржка).

Борисъ

Тукъ ли е г-ца Аничка?

Любенъ

А, г-нъ Борисъ... Г-нъ Борисъ, вий ли сте?

Борисъ

Любене... ти, какво... не ме ли позна-
вашъ? Де е г-ца Аничка?

Любенъ

Тя тукъ бѣше. Сега бѣше тукъ. Азъ ей-
сега ще видя (Излиза).

(Борисъ слага шапката си и, усмихнатъ, се раз-
хожда. Неочаквано Струмски влиза и, като вижда Бо-
риса, иска да се върне)